

Full diocesà

28 d'octubre del 2018

p5 – Josep Ruaix, llibretista de l'oratori musical d'Episcopus

p6 – Congrés internacional dedicat a Oliba de Vic

El gran concert d'Episcopus a Manresa

Ja són 3.000 persones les que n'han gaudit i la propera estació, després de la catedral de Vic, el monestir de Ripoll i la Sagrada Família de Barcelona, és la Seu de Manresa: dissabte 3 de novembre, a les 19h. Es tracta de l'oratori musical *Diàleg patriarcal*, integrat dins el projecte Episcopus: un gran concert d'homenatge als bisbes Oliba i Torras i Bages, creat amb motiu dels mil anys de l'inici de l'episcopat del bisbe Oliba i dels cent anys de la mort del bisbe Torras i Bages.

El concert ha estat creat especialment per a fer de la memòria dels prelatos Oliba i Torras i Bages un esclat de música, de bellesa, d'emoció.

És una impressionant obra musical religiosa original, composta per Mons. Valentí Miserachs (compositor i director), amb

textos de l'escriptor i gramàtic Mn. Josep Ruaix (llibretista).

L'obra representa un diàleg imaginari entre els bisbes Oliba i Torras i Bages, en la primera part des del cim del Montseny i en la segona part des del cim de Montserrat, inserint-hi textos de la Bíblia, de la litúrgia, de Verdaguer i de Josep Carner. El compositor Miserachs lliga magistralment aquest diàleg amb temes i melodies inspirats en la tradició musical de Catalunya.

El concert va a càrrec de l'Orquesta Simfònica del Vallès, quatre solistes i dos cors que sumen uns dos-cents cinquanta cantaires, provinents d'onze corals catalanes.

Les entrades es poden trobar a: www.codetickets.com o les parròquies de Manresa i al Casal de l'Església.

«Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi»

Diümenge XXX durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Això diu el Senyor: «Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo sóc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran.» (31,7-9)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!
(Salm 125)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiat l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon. Tampoc el Crist no s'atribuí a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que la hi ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec.»
(5,1-6)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi.» Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi.» Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo.» Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida.» El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada i anà cap a Jesús.

Jesús li preguntà: «Què vols que et faci? Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi.» Jesús li diu: «Vés, la teva fe t'ha salvat.» A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.
(10,46-52)

«Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs»

«Vora el camí hi havia assegut un cec»

Jean Hakolimana, prev.

La denominació d'Església o cristianisme que ens apliquem és cronològicament posterior a una altra de més primitiva, la de Camí. Els primers seguidors de Jesús es deien «els del Camí». Volien així posar èmfasi en el seguiment-imitació que havia de ser el seu propòsit. Aquí podem situar la profunditat de l'evangeli d'avui. Els personatges dels evangelis, més enllà de la seva realitat històrica, solen jugar un paper teològic representatiu de grups mes extensos. Per això se'ns diu que Bartimeu era cec i assegut vora el camí. Representen tots aquells que se situen al marge del camí de Jesús i s'hi troben acomodats (posició assegurada). Aquesta situació explica la seva ceguesa. Això no vol dir que fossin del tot insensibles al pas de Jesús. Quan s'hi acosta, pot despertar el seu cor. Per això tenim Bartimeu. Malauradament, la gentada que acompanya Jesús el fa callar. Donen per intransitable la distància que el separa de Jesús.

Anem igual avui dia. El camí de Jesús està poc transitat quan la gent es massifica a la vora, per raons diverses. Els qui hi anem, a vegades, ho donem tot per perdut. La distància que ens separa dels de la vora ens sembla intransitable. Quan un d'aquests fa petits gestos d'apropament o obertura ens sembla que no ha fet prou. El renyem. Anem amb compte que no ens passi com a la gentada de l'evangeli. Anaven tan refiats, quan el seu pas suspèn als ulls de l'evangeli. No diu que segueixen Jesús, sinó que van amb ell. Quan anem amb Jesús sense seguir-lo, solem ser molt durs i exigents envers els altres. Seguint-lo, aprenem a convidar i ajudar en lloc de jutjar i exigir. «Rabuni», feu que hi vegem!

La imatge

Jesús surt de Jericó i comença el darrer camí a Jerusalem. Pocs quilòmetres i una bona pujada. S'hauria pogut refugiar en algun monestir de la zona. Però, ben conscient, continua endavant.

Encara dóna la vista a Bar-Timeu, que el reconeix i l'invoca com a Messies, i l'afegeix al nombre dels seguidors. Amb la fe del cec, i la col·laboració dels qui l'apropen: Vine, que et crida!

La curació del cec de Jericó (1650). N. Poussin

Agenda

Lit. hores: Setmana II

29 dilluns

— Sant Narcís
— Sant Maximilià
— Santa Eusèbia
Ef 4,32-5,8/Salm 1/Lc 13,10-17

30 dimarts

— Sant Marcel
Ef 5,21-33/Salm 127/Lc 13,18-21

31 dimecres

— Sant Quintí
Ef 6,1-9/Salm 144/Lc 13,22-30

1 dijous

— Solemnitat de tots sants
(festa de precepte)
Ap 7,2-4.9-14/Salm 23/1Jn 3,1-3/
Mt 5,1-12a

2 divendres

— Commemoració dels Fidels Difunts
— Sant Victori
Tres lectures de les misses de difunts

3 dissabte

— Sant Ermengol
— Sant Pere Almató
— Santa Sílvia
— Sant Martí de Porres
— Santa Engràcia
Els innombrables màrtirs de Saragossa
Fl 1,18b-26/Salm 41/Lc 14,1.7-11

4 diumenge XXXI de durant l'any / Cicle B

— Sant Carles Borromeu
Dt 6,2-6/Salm 17/He 7,23-28/
Mc 12,28b-34

Pelegrinatge a Sant Pere de la Fràter

Narcís Riba i Codina, prev. i consiliari

Quaranta-cinc fraters de Catalunya ens embarcàvem a Barcelona cap a Civitavecchia per arribar a Roma, a reconèixer Francesc.

La particularitat del grup és que som militants de la Fràter a Catalunya i les Illes; gent amb discapacitat física i gent no discapacitada que participa d'interès per aquest col·lectiu, aproximadament meitat i meitat. Hi havia gent dels bisbats de Vic i de Solsona. Vam estar amb el papa Francesc, en llocs assenyalats, a l'audiència general que convoca els dimecres a la plaça de Sant Pere.

Després va passar a saludar els invitats, entre ells nosaltres. Podem dir que aquest contacte és corprenedor, perquè s'estableix una mirada interperso-

nal, més enllà d'un protocol que potser fóra el més esperat. Havent encaixat les mans, el secretari del pontífex ens va donar uns rosaris de part seva; podem dir que la impressió va ser profunda.

Es visitaren la Roma imperial, els Fòrums, el Colosseu, el Vaticà, els Museus i la basílica. També vam visitar les altres tres basíliques majors. A Santa Maria la Major vam tenir un guia de luxe, Mons. Valentí Miserachs, que fa anys que ocupa el lloc de mestre de capella en aquella basílica; ens va poder ajudar per a la celebració de l'eucaristia com acció de gràcies pel pelegrinatge. L'opinió dels participants ha estat enormement positiva, tant des de l'àmbit cultural com del de la fe. Però, a més, ha servit per a estrènyer llaços de fraternitat. Mai tan ben dit.

Notícies Breus

Primers divendres: pregària i dejuni

Acolint la petició papal

El nostre bisbe Romà ha acollit les paraules del papa Francesc, que ha fet una crida a penitència pels pecats i crims de membres de l'Església contra els més petits i més febles.

A Vic el senyor bisbe proposa concretar-la de la següent manera: fer tots els primers divendres de mes, excepte si coincideix amb solemnitat, dejuni i pregària per la conversió i com a reparació d'aquestes ofenses.

Vots perpetus de religioses

A les Carmelites i a les Josefines

Donem notícia de les professions solemnes de religioses. El 8 de setembre va emetre els vots perpetus com a carmelita al monestir de Santa Teresa de Vic la germana Loreto del Cor de Jesús.

El pròxim 25 de novembre (a les 16,30, a les Josefines de Vic, c/ Divina Pastora, 13), la germana Karina Sánchez farà la seva professió solemne com a Germana Josefina de la Caritat.

«Hem volgut homenatjar Oliba i Torras i Bages i alhora oferir una síntesi de la història diocesana»

Josep Ruaix, llibretista de l'Oratori musical - Concert d'homenatge als bisbes Oliba i Torras i Bages

Mossèn Josep Ruaix i Vinyet, gramàtic i escriptor, és el llibretista de l'Oratori musical d'Episcopus, que arriba el pròxim 3 de novembre a Manresa. Actualment és rector de les parròquies de Calders. L'entrevistem amb motiu d'aquest esdeveniment.

Què has volgut transmetre amb el text d'aquest oratori?

La intenció del senyor bisbe, Mons. Romà Casanova, quan a Mons. Valentí Miserachs i a mi ens va encarregar, respectivament, que componguéssim la música i la lletra d'un oratori era commemorar el mil·lenari del nomenament de l'abat Oliba com a bisbe de Vic i el centenari de la mort del bisbe Josep Torras i Bages. En conseqüència,

els dos autors hem volgut homenatjar aquests dos prelats i alhora oferir una síntesi de la història i la geografia de la diòcesi vigatana.

Què hi trobaran els espectadors tant a nivell musical com literari?

A nivell musical, hi trobaran una magnífica peça, d'una hora de durada, que va enllaçant temes relacionats amb el bisbat de Vic, amb varietat de recursos: orquestra simfònica, gran cor, cor infantil i quatre solistes. A nivell literari, una evocació de les principals característiques dels protagonistes, un text bíblic i un altre de litúrgic (tots dos en llatí), versos de Jacint Verdaguer i de Josep Carner, com també, tal com he dit, un resum de la història i la geografia del bisbat vigatà; tot amb un caire poètic.

Què creus que diuen al món d'avui les figures dels bisbes Oliba i Torras?

La figura de l'abat i bisbe Oliba destaca per la seva obra rectora en el període del naixement de Catalunya i per la institució de la Pau i Treva, antecedent de l'esperit pacifista que avui és tan necessari. La figura

de l'intel·lectual i bisbe Torras i Bages destaca per la seva funció inspiradora en el període de la Renaixença catalana i pel seu zel pastoral, de manera que constitueix un punt de referència ineludible en la situació actual, en què s'han de resoldre problemes cívics importants i dificultats molt serioses en el camp religiós.

Quins són els temes de diàleg entre els dos patriarques?

L'oratori, en efecte, es titula *Diàleg patriarcal*, perquè s'articula fonamentalment com una conversa imaginària entre aquests dos patriarques espirituals de dues èpoques de la nostra història, els quals descriuen sumàriament i recíprocament les realitzacions de l'un i de l'altre, al mateix temps que al·ludeixen a les grans línies de la trajectòria del bisbat de Vic, als seus personatges més destacats i a la seva configuració territorial. Tot plegat es pot resumir en la darrera estrofa del poema conclusiu, que fa així: «Bisbat de Vic, avances segle a segle / cap a un destí de pau i serenor / que t'han marcat, amb sobirana petja, / els teus savis, fidels i sants pastors.»

Calendari

3 de novembre; 19h, Santa Maria de la Seu de Manresa.
10 de novembre; 18h, Santa Maria d'Igualada.

On adquirir entrades?

Per internet a www.codetickets.com.
També a: Catedral de Vic, Santa Maria d'Igualada, la Seu de Manresa, Santa Maria de Ripoll.

Obertes les inscripcions al congrés «Oliba de Vic. Un bisbe de mil anys enrere»

Del 8 al 10 de novembre a Barcelona i Vic

Oliba de Cerdanya (971-1046), que ara fa mil anys va ser ordenat bisbe d'Osona, serà un dels grans protagonistes del curs que ve al Museu Episcopal de Vic. La seva important acció de gestió i renovació, duta a terme des d'aquesta posició preeminent, s'ha llegit des de la Renaixença essencialment com un impuls inicial en la història de Catalunya. Avui la comprensió de la figura i l'actuació d'Oliba passa per una consideració àmplia del seu context vital, així com per la comparació amb altres prelats del seu temps en el marc de l'Europa occidental. El congrés internacional «Oliba de Vic. Un bisbe de mil anys enrere» es proposa de proveir aquesta perspectiva de la mà de reconeguts especialistes, concidint amb l'exposició «Oliba episcopus» que en ocasió del mil·lenari organitza el Museu Episcopal de Vic (27 octubre 2018 - 10 febrer 2019).

El congrés és organitzat per l'Ateneu Universitari Sant Pacià, la Universitat Autònoma de Barcelona i el MEV i es farà del 8 al 10 de novembre, amb el següent programa:

8 de novembre, Ateneu Universitari Sant Pacià

De 9h a 13,30 h, sessió inaugural. Parlaments d'inauguracions i intervencions de Ramon Ordeig i un membre de l'Institute for Advanced Study (Princeton). A la tarda, política i societat en temps de canvis, sessió presidida per Antoni Virgili (UAB) i intervencions de David Abadia (AUSP), Stefano Cingolani (UB), Josep M. Saldrach (UPF) i Josep M. Vila (UAB).

9 de novembre, Universitat Autònoma de Barcelona

De 9,30 a 14,00 h es tractaran diversos temes relatius a la cultura escrita i a l'univers normatiu, sota la presidència de Jesús Alturo (UAB) i amb intervencions de Matthias M. Tichler (UAB), Ursula Vones-Liebenstein (Köln), Stefan Esders (Berlin) i Adam Kosto (Columbia University, Nova York). A la tarda, desplaçament a Vic i visita a l'exposició «Oliba episcopus» al Museu.

10 de novembre, Museu Episcopal de Vic

De 9,30 a 14,00 h es tractaran diversos temes relatius a la creació artística, sota la presidència de Xavier Barral i amb intervencions d'Alain Rauwel (París), Gerardo Boto (UdG),

Andreina Contessa (Trieste) i Francesca Español (UB). A la tarda, després d'una visita a l'arxiu i biblioteca episcopals, a les 17,00 h hi haurà les conclusions del congrés i els parlaments de clausura.

Per a informació i inscripcions:

Secretaria de l'Ateneu Universitari
Sant Pacià (AUSP)

Diputació, 231 · 08007 Barcelona

Tel. (34) 93 453 49 25

congressos@edusantpacia.cat

www.edusantpacia.cat

Preus: 40 € general i 15 € estudiants, aturats.

Nous rostres a l'Acció Catòlica Obrera

Andrea Pujol / EdB

L'Acció Catòlica Obrera, coneguda per la sigla ACO, celebrava el 12 d'octubre la seva 65a Jornada General en un acte que posava en relleu la seva germanor, la seva unió i la seva força amb tots els seus militants.

En total, 350 persones, entre militants, amics i simpatitzants, van omplir el Col·legi Salesià Sant Joan Bosco. Una gran celebració de la família obrera amb una càrrega social i política interna molt important en un dia clau. Per això, van recordar les premisses del moviment per a transmetre-les allà on vagin.

Nou president i nou consiliari

Per tant, una jornada amb un objectiu a complir. El relleu del consiliari general i l'elecció del nou president de l'ACO. El candidat, Santi Boza, professor de matemàtiques vinculat

a iniciatives d'economia social.

«Espero estar a l'alçada del que significa ser president de l'ACO i poder-ho compartir amb els qui estimo.» Aquestes van ser les primeres paraules que el nou president de l'ACO va dirigir a la militància del moviment. El també professor de matemàtiques de la UPC i militant a l'ACO des de fa divuit anys, finalment, compartirà la presidència amb Maria Martínez.

El resultat de les votacions, un sí predominant.

També es va produir el relleu del consiliari general del moviment. Josep Jiménez Montejo, que ha prestat aquest servei durant quatre anys, va passar el relleu a Pepe Baena, molt conegut pels militants de l'ACO.

La Pel·lícula

Papa Francisco, un hombre de palabra

Documental de Wim Wenders

Amb motiu del cinquè aniversari del pontificat del papa Francesc, el cineasta i documentalista Wim Wenders ha preparat el documental «Papa Francisco, un hombre de palabra». La direcció ha anat a càrrec del cineasta alemany i ha estat coproduïda per la Santa Seu.

El documental relata el dia a dia del Sant Pare. No solament presenta la feina de Bergoglio al capdavant de l'Església, sinó que també difon les seves idees sobre justícia, immigració, ecologia, pobresa, materialisme o el paper de la família.

D'altra banda, mostra un diàleg del món amb el Pontífex. Respon a preguntes de grangers, refugiats, nens, immigrants, gent gran, presos, gent desfavorida. Les preguntes dels fidels són la columna vertebral de la pel·lícula, que també mostra les passes del papa Francesc en molts dels seus viatges arreu del món.

Glossa

Sant Pau VI

Romà Casanova, bisbe de Vic

Giovanni Baptista Montini, nascut en 1897, fou de salut delicada en la seva infància i joventut; tot i això, pogué estudiar al Seminari, essent ordenat de prevere en 1920. Fou enviat a estudiar a la Universitat Gregoriana de Roma. Quatre anys després entrà al servei de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu, on estigué tres dècades. Un decenni (1924-1933) fou assistent de la FUCI (Federació Universitària Catòlica Italiana), transformant-la en una gran escola de formació religiosa i intel·lectual, essent una gran aportació de dirigents catòlics per als moments delicats del futur d'Itàlia.

Arquebisbe de Milà l'any 1955. És d'assenyalar la Missió extraordinària per a la ciutat de Milà l'any 1957, on la seva participació manifestava el gran evangelitzador. Sant Joan XXII el creà cardenal. Participà en el Concili Vaticà II, havent captat el veritable significat de la renovació necessària de l'Església. A la mort de Joan XXIII fou escollit papa, el 21 de juny de 1963. Les seves primeres paraules foren: «Tant de bo que brilli en la família humana la flama encesa de la caritat i de la fe.» I, al mateix temps, declarava que continuava el Concili, en el qual fou molt present en moment clau.

El seu magisteri pontifici és fecund i inoblidable. A més de les sis encíclics i les exhortacions, hem d'esmentar les catequesis setmanals, que ell inicià. Els seus ensenyaments sobre l'Església i el diàleg apareixen en *Ecclesiam suam* (1964). Afirmà la fe de l'Església en la presència real de Crist en l'Eucaristia en *Mysterium fidei*. La seva crida per la pau i el desarmament és present en una breu encíclica *Christi matri*, a fi de manar pregàries a la Mare de Déu amb el rosari. En la *Populorum progressio* proposa el desenvolupament integral dels pobles. Reafirmà el valor del celibat sacerdotal en *Sacerdotalis caelibatis*, i defensà el valor sagrat del matrimoni i de l'amor matrimonial, fidel, indissoluble i fecund, amb la *Humanae vitae*, encíclica profètica. L'exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi* continua essent il·luminadora en aquests moments d'urgència evangelitzadora.

Finà els seus dies de vida mortal a Castelgandolfo, l'agost de 1978. Hem de subratllar la seva humilitat i cordialitat, la seva valentia per a anunciar l'Evangeli i la gran capacitat de compassió en vers una humanitat adolorida. Els sofriments acompanyaren el seu pontificat, però ho visqué sempre amb un cor ple de fe, esperança i caritat.

